

[Ellemann-Jensen]

Når skatteministeren søger at smyge sig uden om en dybtgående debat om problemet, når ministeren bare forsvarer systemet, når ministeren stædigt har forsøgt at undgå at få nedsat et udvalg til at kigge på problemerne, sådan som venstre har foreslået, så kan det kun opfattes som nye udtryk for de opløsningstendenser i det danske retssamfund, som denne regering bidrager så aktivt til. Det var jo denne skatteminister, der gjorde grundlæggende skade på retssikkerheden ved f. eks. at gennemføre en lovgivning med tilbagevirkende kraft på pensionsbeskatningsområdet og ved at gennemføre ændringer af reglerne for investeringsfondshenlæggelser på en måde, som kun kunne føles som en grov krænkelse af retssikkerheden for de skatteydere, der blev berørt af det.

Jeg kan henvise til en kronik, der var i Berlingske Tidende i søndags, skrevet af advokat, dr. jur. Jesper Berning, hvor han om disse eksempler skriver:

»Begge tildragelser må ses som et udtryk for tilsidesættelse af et almindeligt anerkendt retssikkerhedsprincip, som forbyder, at der gives love med tilbagevirkende kraft. I Norge findes forbuddet herimod i grundloven. De danske grundlovgivere havde så megen tillid til folketingets dømmekraft, at et udtrykkeligt forbud blev anset for unødvendigt.«

Ja, grundlovgiverne havde altså ikke fantasi til at forestille sig, hvem der kunne blive anbragt på regeringstabureterne.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Anders Poulsen og nu sidst også hr. Ellemann-Jensen bebrejder mig, at jeg forsvarer det nuværende system. Ansvaret for det nuværende system tror jeg nok partiet venstre og socialdemokratiet deler, og hvis det virkelig står så galt til med dette system – hvad jeg altså ikke mener det gør, men hvad jeg forstår at hr. Anders Poulsen og hr. Ellemann-Jensen mener – så er det i hvert fald også i høj grad et ansvar, som venstre må tage på sig.

Jeg vil godt sige om det med forsvar og angreb, at hvis man vil angribe et system så kraftigt og så stærkt, som hr. Ellemann-Jensen og hr. Anders Poulsen altså ligesom har behov for at gøre, så bør man i hvert fald være sikker på, at de argumenter, man anvender, kan holde. Jeg har forstået – også på

det sidste, hr. Ellemann-Jensen nu sagde – at det, man henviser til, er en række domme, hvor en langvarig praksis er blevet underkendt. Jeg er altså nødt til at sige endnu en gang, at det vedrører sager, der er rejst under det system, der var gældende før den nye skattestyrelseslov.

Skattestyrelsesloven har venstre og socialdemokratiet et fælles ansvar for, og jeg synes ikke, vi behøver at være kede af at bære dette ansvar, for jeg synes, at alle konkrete tal viser, at der har været en meget positiv udvikling, også ud fra en retssikkerhedsbetragtning. Jeg er faktisk meget forundret over, at venstres repræsentanter her i dag ikke vil bekræfte dette.

Det andet, jeg har lyst til at sige generelt til de to talere fra venstre, er, at når man siger, det står galt til med skattesystemet, så bør man samtidig stille sig selv det spørgsmål: hvad er det for elementer i vores lovgivning, der giver anledning til klagesager?

Jeg ved ikke, om man synes, alt taget i betragtning – ud fra det antal ansættelser, der finder sted – at antallet af klagesager er for højt efter den nye skattestyrelseslov. Jeg tror ikke, man kan forvente et system, hvori der ikke er klager. Spørgsmålet er altså: er antallet af klager i dag efter den nye skattestyrelseslov i virkeligheden for højt, højere end vi kunne forvente? Sandheden er vel, at antallet af klagesager er faldet kraftigere, end vi havde forventet, da vi vedtog den nye skattestyrelseslov.

Men det, der bliver tilbage, hvad er det så? Ja, hovedparten af de sager, der indklages, vedrører nogle bløde regler, som venstre også har medansvaret for. Det er spørgsmålet om fradrag for bil til rådighed, det er kørselsfradrag, det er fortæringsudgifter, det er repræsentation, det er spørgsmålet, om det er vedligeholdelse eller forbedring. Det er åbenbart, at hvis man ville lave nogle firkantede regler på dette område, så kunne man få afviklet måske tre fjerdedele af de klagesager, vi har i dag. Men er det det, venstre vil? Næppe. Venstre vil altså stadig væk operere med en lovgivning, der indeholder en lang række bløde formuleringer, som giver anledning til fortolkning, og som giver anledning til udøvelse af skøn. Det er derfor, jeg siger, at det ikke er berettiget eller rimeligt, at man retter voldsom kritik imod skattesystemet, når man faktisk i sine konkrete politiske ini-